



Valašské Klobouky

Kraj: Zlínský

Správní obvod: Valašské Klobouky

Nadmořská výška: 390 m n. m.

Počet obyvatel: 4 876

Adresa URL: www.valasskeklobouky.cz

Okres: Zlín

GPS souřadnice: 49.139564N, 18.008470E

První pís. zmínka: 1341 (683 let)

PSČ: 766 01

Historie obce Valašské Klobouky

Poprvé jsou Klobouky (přívlastek „Valašské“ nese město od osmdesátých let 19. století) připomínány v roce 1341, kdy se dokládá založení vsi Klobúk. Záhy se ale z Klobúku stalo městečko, které sužovaly povodně. Z roku 1356 pochází privilegium, kterým byl na návrší nad Starým Klobúkem založen Nový Klobúk a které dalo městečku práva města Hradiště. Roku 1423 rozhodl král Zikmund o spojení Starého a Nového Klobúku a od té doby se užívá v názvu množného čísla.

Za město v plném slova smyslu lze Klobouky považovat od poloviny 16. století. Město bylo hospodářským, soudním i kulturním střediskem oblasti. Již v 16. století lze hovořit o soukenickém charakteru města.

Historický vývoj Klobouk byl výrazně narušen v 17. a na počátku 18. století: třicetiletá válka ublížila městu mnohem méně než škody způsobené vpády Bočkejovců, Turků, Tatarů či Rákócziho uherských povstalců.

Velké dodávky pro armádu na přelomu 18. a 19. století přinesly dobu největšího rozkvětu klobouckého soukenictví. Z doby tohoto rozvoje města se ovšem zachovalo pouze několik jeho vnějších dokladů – architektonických památek, neboť roku 1896 zničil větší polovinu Klobouk rozsáhlý požár. Soukenická tradice nepřežila druhou světovou válku, respektive rok 1948. Pilíři místního průmyslu se staly továrny Pal Magneton a Igla, dříve textilní továrny Šerý a Umtex, po válce v duchu doby převedené na strojírenskou výrobu.

MÍSTNÍ POVĚSTI:

Víte, proč se Klobouky jmenují Klobouky?

Klobúky už sú tu! Počátky Klobouk jsou ukryty v lesích brumovského panství plných zvěře. Tamní páni si prý oblíbili studánku, k níž schváceni štvanicemi usedali či dokonce uléhali k odpočinku a jejíž vodou se občerstvovali a oplachovali. A aby studánku s tou znamenitou vodou snáze našli, označili si ji holí, na níž zavěsili klobouk. Osada, která v těch místech záhy vznikla, dostala od tohoto klobouku své jméno, říká pověst. Na místě studánky je dnes kašna.

Jiná varianta uvádí, že polohu studánky signalizoval klobouk pověšený na vysokém stromě. Někteří zase tvrdili, že to byl nejvyšší strom široko daleko. Kdo by také v hlubokých lesích už z dálky a znavený viděl hůl? A také se vypráví, že všichni chlapi z té nové obce pak podle toho klobouku nosili klobouky, což v sousedních obcích nebylo zvykem. Když se pak zdejší ubírali na brumovský hrad k jednání, úředníci už je vyhlíželi. A jakmile se ve svahu objevily klobouky, volali radostně: „Klobúky už sú tu!“

Jeleňovská:

Kdysi byl ve zdejším kraji na lovu jelenů králevic se svou milou. Dívka spadla z koně a - zabila se. Když králevic



uslyšel její zoufalý výkřik, zkameněl úzkostí. Jejich blízcí je nikdy nenašli, nad těly milenců se časem navršily mohutné mohyly: lidé jim později začali říkat Královec a Jeleňovská. A mezi jejich prsty, které se v poslední chvíli marně snažily spojit, protékaly jen slzy, potůček, který protéká mezi těly milenců...

